

Súnion

Un relat de: [rbbarau](#)

A l'alçada d'un rosat desfet
respiro tranqui·litat i vent,
i algú amb un fil etern
estira el mar per un extrem
Travessa un vaixell distret
que talla l'aigua amb ganivet...
I veig on acaba la Terra
on more l'home i neix la pau...
Difumino el món i el cel
i em perdo en tons de blau...
Xoca una gavina amb el mar...
però torna... més amunt que mai
I tu i ningú més que tu,
i és que avui sols tu m'entens...
d'esquenes al moviment
són molt més que glops de temps